A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2017. május 18.*

„Előzetes döntéshozatal — Állami támogatások — A román állam többségi tulajdonában álló tőkéjű társaságnak olyan társasággal szemben fennálló követelése, amelynek ez az állam az egyetlen részvényese — Fizetés helyetti átengedés *datio in solutum*) — Az »állami támogatás« fogalma — Az Európai Bizottságnak történő bejelentés kötelezettsége”

A C-150/16. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Curtea de Apel Craiova (craiovai fellebbviteli bíróság, Románia) a Bírósághoz 2016. március 14-én érkezett, 2016. március 3-i határozatával terjesztett elő

a **Fondul Proprietatea SA**

és

a **Complexul Energetic Oltenia SA**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: J. L. da Cruz Vilaça tanácselnök (előadó), M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits és F. Biltgen bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Fondul Proprietatea SA képviseletében C. Dontu, D. Petrache és A. Dăscălescu avocați,

– a román kormány képviseletében R. H. Radu, R. Mangu és M. Bejenar, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében L. Nicolae és P. Němečková, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

* Az eljárás nyelve: román.

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 107. cikk és az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Fondul Proprietatea SA (a továbbiakban: Fondul) és a Complexul Energetic Oltenia SA (a továbbiakban: CE Oltenia) között a CE Oltenia közgyűlése azon határozatának megsemmisítése iránti kérelem tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amely a CE Olteniát az Electrocentrale Grup SA-val (a továbbiakban: Electrocentrale) szemben megillető követelés vonatkozásában fizetés helyetti átengedést (*datio in solutum*) fogad el.

A román jog

3 Az említett törvénykönyv 1609. cikke így rendelkezik:

„(1) Megújításra kerül sor, ha az adós a hitelezővel szemben új kötelezettséget vállal, amely az eredeti kötelezettség helyébe lép és megszünteti azt.

(2) Megújításra kerül sor akkor is, ha új adós lép a korábbi adós helyébe, akit a hitelező mentesít a vele szemben fennálló kötelezettségei alól; az eredeti kötelezettség ezáltal megszűnik. Ilyen esetben a megújításra a korábbi adós hozzájárulása nélkül kerül sor.

(3) Megújításra kerül sor akkor is, ha új szerződés joghatásaként új hitelező lép a korábbi hitelező helyébe, akivel szemben az adós mentesül a kötelezettségei alól; az eredeti kötelezettség megszűnik.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

5 A CE Oltenia, amelynek tőkéje 77,17%-ban a román állam, 21,53%-ban pedig a Fondul tulajdonában van, az Electrocentrale hitelezője volt, amelyek 28 709 475,13 román lej (RON) (hozzávetőleg 6,4 millió euró) összegben a román állam az egyetlen részvényese.

6 2013. szeptember 27-én a CE Oltenia közgyűlése jóváhagyta, hogy az Electrocentraléhez tartozó chișcani (Románia) hőerőmű tulajdonjogát fizetés helyetti átengedés jogcímén átruházzák a CE Olteniára (a továbbiakban: az alapeljárás tárgyát képező határozat).

7 Mivel a chișcani hőerőmű értékét 36 810 200 RON-ra (hozzávetőleg 8,2 millió euró) becsülték, a CE Oltenia az ezen összeg és az Electrocentralét terhelő tartozás összege közötti különbözetet akként egyenlítette ki, hogy az Electorcentralénak megfizetett 8 100 724,87 RON (hozzávetőleg 1,8 millió euró) összeget. Ezenkívül a CE Oltenia átvette az Electrocentralénak a chișcani hőerőműben foglalkoztatott 280 munkavállalóját, továbbá elérte, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó kvótákat ruházzanak rá át.

8 2013. december 24-én a Fondul az alapeljárás tárgyát képező határozat megsemmisítése iránti keresetet indított egy elsőfokú bíróság előtt. Mivel a megsemmisítés iránti kérelmét elutasították, a Fondul a Curtea de Apel Craiovához (craiovai fellebbviteli bíróság, Románia) fordult.

9 A Fondul e bíróság előtt azt állítja, hogy mivel a chișcani hőerőmű nem volt jövedelmező, az alapeljárásban vizsgált fizetés helyetti átengedés nem biztosított semmilyen előnyt a CE Olteniának, és csak az Electrocentrale javát szolgálta, amely az ezen erőművel járó terhektől megszabadulva továbbra is a villamosenergia-szolgáltatás piacán maradhatott.

10 E feltételek mellett a Curtea de Appel Craiova (craiovai fellebbviteli bíróság) úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Az [EUMSZ 107. cikk] értelmében állami támogatásnak minősül-e [a CE Oltenia részvényeseinek] közgyűlése által elfogadott azon határozat, amelyben a chișcani önkormányzat (Brăila kerület) ingatlan-nyilvántartásában 70301. sz. alatt nyilvántartott vagyontárgy fizetés helyetti átengedése révén elfogadták [az Electrocentrale] társaságnak [a CE Oltenia] társasággal szemben fennálló, 28 709 475,13 RON összegű tartozásának megszűnését, és amelyben egyidejűleg a vagyontárgy piaci értéke és a tartozás összege közötti különbözetnek [az Electrocentrale] társaság részére történő megfizetéséről határoztak, és amelyet [a gazdasági minisztérium energiaosztálya] által képviselt, [a CE Oltenia] társasági tőkéjének 77,17%-ával rendelkező román állam mint részvényes szavazatával fogadtak el, nevezetesen: i. az intézkedést az állam finanszírozza-e, vagy azt állami forrásból finanszírozzák-e, ii. az szelektív jelleggel bír-e, valamint iii. érinti-e a tagállamok közötti kereskedelmet?

2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén ez a támogatás az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség hatálya alá tartozik-e?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

11 E kérdéssel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy az alapeljárásban fennállókhoz hasonló körülmények között az EUMSZ 107. cikk értelmében vett állami támogatásnak minősülhet-e a valamely tagállam többségi tulajdonában lévő társaság azon határozata, amely egy követelés megszüntetése érdekében elfogadja olyan vagyontárgy fizetés helyetti átengedését, amely olyan másik társaság tulajdonában van, amelynek e tagállam az egyetlen részvényese, továbbá vállalja, hogy megfizeti az e vagyontárgy becsült értéke és az e követelés összege közötti különbözetnek megfelelő összeget.

12 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy a Bizottságnak a támogatások belső piaccal való összeegyeztethetőségének vizsgálatára vonatkozó hatásköre nem képezi akadályát annak, hogy valamely nemzeti bíróság a „támogatás” fogalmának értelmezésével kapcsolatban előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesszen a Bíróság elé. A Bíróság így tájékoztathatja a kérdést előterjesztő bíróságot minden olyan, az uniós jog értelmezésére vonatkozó szempontról, amely levetővé teszi számára annak megállapítását, hogy adott nemzeti intézkedés „állami támogatásnak” minősülhet-e az uniós jog értelmében (2015. március 19-i OTP Bank ítélet, C-672/13, EU:C:2015:185, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

13 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint ahhoz, hogy valamely nemzeti intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének értelmében vett „állami támogatásnak” minősüljön, valamennyi alábbi feltétel teljesülése szükséges. Először ezen intézkedésnek állami intézkedésnek kell lennie, vagy állami forrásból kell származnia. Másodszor, ennek a beavatkozásnak alkalmasnak kell lennie arra, hogy érintse a tagállamok közötti kereskedelmet. Harmadszor, a kedvezményezettje számára szelektív előnyt kell biztosítania. Negyedszer, torzítania kell a versenyt, vagy azzal kell fenyegetnie (lásd többek között: 2013. december 19-i Association Vent De Colère! és társai ítélet, C-262/12, EU:C:2013:851,

15. pont; 2015. október 22-i EasyPay és Finance Engineering ítélet, C-185/14, EU:C:2015:716, 35. pont; 2016. december 21-i Bizottság kontra World Duty Free Group SA és társai ítélet, C-20/15 P és C-21/15 P, EU:C:2016:981, 53. pont).

A támogatás állam általi vagy állami forrásokból történő finanszírozására vonatkozó feltételről

14 Mindjárt az elején pontosítani kell, hogy ahhoz, hogy az előnyök az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében támogatásnak minősüljenek, egyrészt közvetlenül vagy közvetve állami forrásokból kell származniuk, másrészt az államnak betudhatónak kell lenniük (2002. május 16-i Franciaország kontra Bizottság ítélet, C-482/99, EU:C:2002:294, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2013. december 19-i Association Vent De Colère! és társai ítélet, C-262/12, EU:C:2013:851, 16. pont).

15 Először is azon feltételt illetően, hogy az előnyt közvetlenül vagy közvetve állami forrásokból kell nyújtani, az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a „támogatás” fogalma általánosabb, mint a „szubvencióé”, mivel nemcsak az olyan pozitív juttatásokat foglalja magában, mint maguk a szubvenciók, hanem azon beavatkozásokat is, amelyek különbözőféleképpen könnyítenek a terheken, amelyek általában a vállalkozás költségvetését terhelik, és amelyek ugyanolyan természetűek, és azonos hatásúak, anélkül, hogy a szó szoros értelmében szubvenciónak minősülnének (lásd többek között: 2006. január 10-i Cassa di Risparmio di Firenze és társai ítélet, C-222/04, EU:C:2006:8, 131. pont; 2015. március 19-i OTP Bank ítélet, C-672/13, EU:C:2015:185, 40. pont).

16 E tekintetben a Bíróság már megállapította, hogy az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése minden olyan pénzügyi eszközt magában foglal, amelyet a hatóságok ténylegesen felhasználhatnak vállalkozások támogatására, anélkül hogy jelentősége lenne annak, hogy ezen eszközök állandó jelleggel az állam vagyonába tartoznak-e, vagy sem. Következésképpen, még ha a szóban forgó intézkedésnek megfelelő összegek nincsenek is állandó jelleggel a hatóságok birtokában, azon tény, hogy folyamatosan állami ellenőrzés alatt maradnak, és így az illetékes nemzeti hatóságok rendelkezésére állnak, elegendő ahhoz, hogy azokat állami forrásoknak minősítsék (2013. december 19-i Association Vent De Colère! és társai ítélet, C-262/12, EU:C:2013:851, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

17 Közelebbről, ami a CE Olteniához hasonló közvállalkozásokat illeti, a Bíróság azt is megállapította, hogy az államnak az ilyen vállalkozások feletti meghatározó befolyásának gyakorlása révén módjában áll, hogy meghatározza a forrásaik felhasználásának irányát annak érdekében, hogy finanszírozza adott esetben a más vállalkozásoknak nyújtott sajátos előnyöket (2002. május 16-i Franciaország kontra Bizottság ítélet, C-482/99, EU:C:2002:294, 38. pont).

18 Másodszor, a közvállalkozás által tett támogatási intézkedés államnak való betudhatóságával kapcsolatos feltételt illetően az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy e betudhatóság azon valószínűsítő körülmények összességéből vezethető le, amelyek a konkrét ügy körülményeiből és az intézkedést eredményező kontextusból adódnak (2002. május 16-i Franciaország kontra Bizottság ítélet, C-482/99, EU:C:2002:294, 55. pont).

19 E tekintetben a Bíróság figyelembe vette többek között azt, hogy a szóban forgó szervezet az állami hatóságok elvárásainak figyelembevétele nélkül nem hozhatta meg a vitatott határozatot, vagy azt a tényt, hogy a közvállalkozások, amelyek közvetítésével a támogatásokat nyújtották, az őket az államhoz kötő szervezeti tényezőkön kívül az állami szervek által kiadott iránymutatásokat is kötelesek voltak figyelembe venni. A közvállalkozás által tett támogatási intézkedés államnak való betudhatóságának megállapítása szempontjából adott esetben egyéb valószínűsítő körülmények is relevánsak lehetnek, így többek között:

– e közvállalkozásnak a közigazgatási szervezetrendszerbe való illeszkedése;

– a közvállalkozás tevékenységeinek jellege, valamint az, hogy azokat rendes piaci körülmények között, magánszereplőkkel versenyezve végzik;

– a közvállalkozás jogállása (közjogi vagy a gazdasági társaságokra vonatkozó általános szabályok szerinti);

– az állami hatóságok által a közvállalkozás vezetése felett gyakorolt felügyelet erőssége;

– bármely egyéb olyan valószínűsítő körülmény, amely az adott esetben az állami hatóságok közreműködésére vagy a közreműködés hiányának valószínűtlenségére utal valamely intézkedés elfogadása kapcsán, tekintettel annak terjedelmére, tartalmára és a vele járó feltételekre (2002. május 16-i Franciaország kontra Bizottság ítélet, C-482/99, EU:C:2002:294, 55. és 56. pont).

20 Önmagában az a körülmény, hogy valamely közvállalkozást az általános szabályok szerinti tőketársaság formájában hoztak létre – csupán azért, mert e jogi forma következtében a vállalatot önállóság illeti meg –, még nem tekinthető elegendőnek ahhoz, hogy kizárható legyen az ilyen társaság által meghozott támogatási intézkedés államnak való betudhatósága. Az ellenőrzési helyzet fennállása és a meghatározó befolyás gyakorlására irányuló, az ilyen helyzetből gyakorlatilag származó valós lehetőségek ugyanis – annak ellenére, hogy a közvállalkozás jogi formája önmagában jelentőséggel bír, mint olyan valószínűsítő körülmény, amely egyéb ilyen körülményekkel együtt lehetővé teszi konkrét esetben annak megállapítását, hogy fennáll-e, vagy sem az állami közreműködés – megakadályozzák, hogy eleve ki lehessen zárni az ilyen társaság által meghozott intézkedés államnak való betudhatóságát, következésképpen pedig a Szerződés állami támogatásokra vonatkozó szabályai megkerülésének kockázatát (2002. május 16-i Franciaország kontra Bizottság ítélet, C-482/99, EU:C:2002:294, 57. pont).

21 A kérdést előterjesztő bíróság feladata megvizsgálni, hogy az alapeljárás tárgyát képező határozat egyrészt olyan előnyt tartalmaz-e, amelyet közvetlenül vagy közvetve állami forrásokból nyújtanak, másrészt pedig, hogy a jelen ítélet 19. és 20. pontjában említett valószínűsítő körülményekre tekintettel betudható-e az érintett tagállamnak.

A szelektív előny fennállásával kapcsolatos feltételről

22 Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatás egyik fogalmi eleme a vállalkozásnak nyújtott szelektív előny fennállása.

23 A Fondul úgy véli, hogy az alapeljárásban vizsgált fizetés helyetti átengedés az Electrocentralének nyújtott állami támogatásnak minősül, azon az alapon, hogy a chișcani hőerőmű – amelynek tulajdonjogát a CE Olteniára átruházták – nem volt jövedelmező. Következésképpen a román állam nem az általános érdeket vagy a CE Oltenia érdekét szem előtt tartva járt el, hanem egyedül abból a célból, hogy vagyoni előnyt biztosítson az Electrocentralének annak érdekében, hogy az továbbra is a villamosenergia-piacon maradhasson.

24 E tekintetben meg kell állapítani, hogy nem feltétlenül minősül állami támogatásnak az olyan társaság által jóváhagyott fizetés helyetti átengedés, amelynek az állam a többségi részvényese.

25 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis azok a feltételek, amelyeknek valamely intézkedésnek meg kell felelnie ahhoz, hogy az EUMSZ 107. cikke szerinti „támogatás” fogalma alá tartozzon, nem teljesülnek, ha a kedvezményezett vállalkozás az állami források felhasználásával rendelkezésére bocsátott előnnyel azonos előnyhöz a rendes piaci feltételeknek megfelelő körülmények között is hozzájuthatott volna. E mérlegelést abban az esetben, ha valamely állami hitelező fizetési könnyítést biztosít egy vállalkozás vele szemben fennálló tartozására, főszabály szerint a magánhitelező

kritériumának alkalmazásával kell lefolytatni (lásd többek között: 2013. január 24-i Frucona Košice kontra Bizottság ítélet, C-73/11 P, EU:C:2013:32, 70. és 71. pont; 2013. március 21-i Bizottság kontra Buczek Automotive ítélet, C-405/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:186, 31. és 32. pont).

26 Az ilyen fizetési könnyítések az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősülnek, ha az így nyújtott gazdasági előny jelentőségét figyelembe véve a kedvezményezett vállalkozás nyilvánvalóan nem juthatott volna hasonló könnyítésekhez az államéhoz lehető legközelebbi helyzetben lévő olyan magánhitelezőtől, aki pénzügyi nehézségekkel küzdő adóstól próbálja visszakövetelni a neki járó összegeket (2013. január 24-i Frucona Košice kontra Bizottság ítélet, C-73/11 P, EU:C:2013:32, 72. pont).

27 A nemzeti bíróság feladata olyan átfogó mérlegelés lefolytatása, amely figyelembe veszi az alapeljárás tárgyát képező ügyben releváns minden adatot, vagyis különösen azon vagyontárgy értékét, amely a fizetés helyetti átengedés tárgyát képezte, valamint a CE Oltenia által kifizetett különbözet összegét, annak eldöntése érdekében, hogy az Electrocentrale ilyen magánhitelezőtől nyilvánvalóan nem jutott volna-e hasonló könnyítésekhez (lásd analógia útján: 2013. január 24-i Frucona Košice kontra Bizottság ítélet, C-73/11 P, EU:C:2013:32, 73. pont).

A tagállamok közötti kereskedelem érintettségével és a verseny torzításával kapcsolatos feltételekről

28 Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése tiltja az olyan támogatásokat, amelyek érintik a tagállamok közötti kereskedelmet, és torzítják a versenyt, vagy azzal fenyegetnek.

29 Valamely nemzeti intézkedés állami támogatásnak minősítéséhez nem azt kell megállapítani, hogy a támogatásnak tényleges hatása van a tagállamok közötti kereskedelemre, és az ténylegesen torzítja a versenyt, hanem csak azt kell megvizsgálni, hogy a támogatás alkalmas-e arra, hogy érintse e kereskedelmet és torzítsa a versenyt (2009. április 30-i Bizottság kontra Olaszország és Wam ítélet, C-494/06 P, EU:C:2009:272, 50. pont; 2016. október 26-i Orange kontra Bizottság ítélet, C-211/15 P, EU:C:2016:798, 64. pont).

30 Ugyanakkor a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatás nem lehet pusztán hipotetikus vagy feltételezésen alapuló. Így meg kell határozni azt az okot, amelynek alapján a vizsgált intézkedés torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, továbbá amelynek alapján ez az intézkedés előrelátható hatásai folytán érintheti a tagállamok közötti kereskedelmet (lásd ebben az értelemben: 2009. április 30-i Bizottság kontra Olaszország és Wam ítélet, C-494/06 P, EU:C:2009:272, 64. pont).

31 Különösen, ha az állam által nyújtott támogatás valamely vállalkozás helyzetét megerősíti a tagállamok közötti kereskedelemben versenytársaival szemben, a támogatást olyannak kell tekinteni, mint amely érinti ezt a kereskedelmet (2006. január 10-i Cassa di Risparmio di Firenze és társai ítélet, C-222/04, EU:C:2006:8, 141. pont).

32 E tekintetben nem szükséges, hogy a kedvezményezett vállalkozások saját maguk részt vegyenek a tagállamok közötti kereskedelemben. Ha ugyanis valamely tagállam támogatást nyújt vállalkozásoknak, a belső termelés szintje emiatt fennmaradhat vagy növekedhet, ami azzal a következménnyel jár, hogy a többi tagállamban letelepedett vállalkozásoknak az e tagállam piacára való belépési esélyei csökkennek (2015. január 14-i Eventech ítélet, C-518/13, EU:C:2015:9, 67. pont).

33 A verseny torzítására vonatkozó feltétellel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy azok a támogatások, amelyek a vállalkozás által mindennapos üzletvezetése vagy rendes tevékenysége keretében általában viselendő költségek csökkentésére irányulnak, főszabály szerint torzítják a versenyfeltételeket (2009. április 30-i Bizottság kontra Olaszország és Wam ítélet, C-494/06 P, EU:C:2009:272, 54. pont).

34 Másfelől az a körülmény, hogy valamely gazdasági ágazatot – mint például az energiaágazatot – uniós szinten liberalizáltak, elegendő annak a megállapításához, hogy a támogatás tényleges vagy potenciális hatással jár a versenyre, illetve a tagállamok közötti kereskedelemre (lásd ebben az értelemben: 2006. január 10-i Cassa di Risparmio di Firenze és társai ítélet, C-222/04, EU:C:2006:8, 142. pont; 2015. március 5-i Banco Privado Português et Massa Insolvente do Banco Privado Português ítélet, C-667/13, EU:C:2015:151, 51. pont).

35 Márpedig, mint azt a Bizottság is megjegyezte az írásbeli észrevételeiben, mivel a villamos energia határokon átnyúló kereskedelmi műveletek tárgyát képezi, az alapeljárásban vizsgált határozattal történő támogatásnyújtás hatással lehet a kereskedelemre. Az ilyen támogatás a versenyt is torzíthatja a villamos energia piacán.

36 Az alapeljárásban a kérdést előterjesztő bíróság feladata, hogy a fenti értelmezési szempontok alapján ténylegesen megállapítsa, hogy a vizsgált két feltétel teljesül-e.

37 Az eddigi megfontolásokra tekintettel az elsőként feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az alapeljárásban fennállókhoz hasonló körülmények között a valamely tagállam többségi tulajdonában lévő társaság azon határozata, amely egy követelés megszüntetése érdekében elfogadja olyan vagyontárgy fizetés helyetti átengedését, amely olyan másik társaság tulajdonában van, amelynek e tagállam az egyetlen részvényese, továbbá vállalja, hogy megfizeti az e vagyontárgy becsült értéke és az e követelés összege közötti különbözetnek megfelelő összeget, az EUMSZ 107. cikk értelmében vett állami támogatásnak minősülhet, amennyiben

– e határozat közvetlenül vagy közvetve állami forrásokból nyújtott előnynek minősül, és betudható az államnak,

– a kedvezményezett vállalkozás magánhitelezőtől nem jutott volna hasonló előnyökhöz, és

– az említett határozat érintheti a tagállamok közötti kereskedelmet és torzíthatja a versenyt.

38 A nemzeti bíróságoknak kell ellenőrizniük, hogy e feltételek teljesülnek-e.

A második kérdésről

39 Az első kérdésre adott igenlő válasz esetére a kérdést előterjesztő bíróság a második kérdésével azt kívánja megtudni, hogy az alapeljárásban vizsgált állami támogatás az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése szerinti bejelentési kötelezettség alá tartozik-e.

40 Az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése megelőző jellegű ellenőrzést vezet be a tervezett új támogatások felett. Az így szabályozott megelőzés célja az, hogy csak a belső piaccal összeegyeztethető támogatások valósuljanak meg. E célkitűzés megvalósítása érdekében a tervezett támogatások végrehajtása időben eltolódik addig, ameddig a végleges bizottsági határozat el nem oszlatja az összeegyeztethetőséggel kapcsolatos kételyeket (2013. november 21-i Deutsche Lufthansa ítélet, C-284/12, EU:C:2013:755, 25. és 26. pont).

41 Az állami támogatások ellenőrzési rendszere végrehajtásának feladata egyrészről a Bizottságra, másrészről pedig a nemzeti bíróságokra hárul, amelyek egymást kiegészítő, de egymástól elkülönülő szereppel bírnak (2014. február 13-i Mediaset ítélet, C-69/13, EU:C:2014:71, 19. pont).

42 Míg a támogatási intézkedések belső piaccal való összeegyeztethetőségének mérlegelése az uniós bíróságok ellenőrzése alatt eljáró Bizottság kizárólagos hatáskörébe tartozik, addig a nemzeti bíróságok a végleges bizottsági határozat meghozataláig a jogalanyok jogainak megóvását biztosítják az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésében előírt kötelezettség állami hatóságok általi esetleges megsértése esetében (2013. november 21-i Deutsche Lufthansa ítélet, C-284/12, EU:C:2013:755, 28. pont).

43 A fentiekből következik, hogy amennyiben az alapeljárásban vizsgált határozat az Electrocentralének nyújtott állami támogatásnak minősülne, a nemzeti hatóságok az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése alapján kötelesek lennének e támogatást bejelenteni a Bizottságnak, mielőtt végrehajtanák azt.

44 Az eddigi megfontolásokra tekintettel a másodikként feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy ha valamely nemzeti bíróság állami támogatásnak minősíti a valamely tagállam többségi tulajdonában lévő társaság azon határozatát, amely egy követelés megszüntetése érdekében elfogadja olyan vagyontárgy fizetés helyetti átengedését, amely olyan másik társaság tulajdonában van, amelynek e tagállam az egyetlen részvényese, továbbá vállalja, hogy megfizeti az e vagyontárgy becsült értéke és az e követelés összege közötti különbözetnek megfelelő összeget, akkor az említett tagállam hatóságai az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése alapján kötelesek e támogatást bejelenteni a Bizottságnak, mielőtt végrehajtanák azt.

A költségekről

45 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

1) **Az alapeljárásban fennállókhoz hasonló körülmények között a valamely tagállam többségi tulajdonában lévő társaság azon határozata, amely egy követelés megszüntetése érdekében elfogadja olyan vagyontárgy fizetés helyetti átengedését, amely olyan másik társaság tulajdonában van, amelynek e tagállam az egyetlen részvényese, továbbá vállalja, hogy megfizeti az e vagyontárgy becsült értéke és az e követelés összege közötti különbözetnek megfelelő összeget, az EUMSZ 107. cikk értelmében vett állami támogatásnak minősülhet, amennyiben**

   – **e határozat közvetlenül vagy közvetve állami forrásokból nyújtott előnynek minősül, és betudható az államnak,**

   – **a kedvezményezett vállalkozás magánhitelezőtől nem jutott volna hasonló előnyökhöz, és**

   – **az említett határozat érintheti a tagállamok közötti kereskedelmet és torzíthatja a versenyt.**

   A nemzeti bíróságoknak kell vizsgálniuk, hogy e feltételek teljesülnek-e.

2) **Ha valamely nemzeti bíróság állami támogatásnak minősíti a valamely tagállam többségi tulajdonában lévő társaság azon határozatát, amely egy követelés megszüntetése érdekében elfogadja olyan vagyontárgy fizetés helyetti átengedését, amely olyan másik társaság tulajdonában van, amelynek e tagállam az egyetlen részvényese, továbbá vállalja, hogy megfizeti az e vagyontárgy becsült értéke és az e követelés összege közötti különbözetnek**

megfelelő összeget, akkor az említett tagállam hatóságai az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése alapján kötelesek e támogatást bejelenteni az Európai Bizottságnak, mielőtt végrehajtanák azt.

Aláírások